

A Fővárosi Ítéltábla a Pf/12. srsz. végzésével
az ítélet rendelkező részét kijavította.

Budapest, 2024. június 13.

Dr. Kisbán Tamás s.k.

a tanács elnöke

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.052/2024/11/II.

A felperes:

felperes neve, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Nehéz-Posony Katinka ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

alperes neve, alperes székhelye.

Az alperes képviselője:

Ferenczi Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Ferenczi Mónika ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3/A.P.20.568/2023/14.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 325.000 (háromszázhuszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 400.000 (~~négyszázezer~~) forint 320.000 (háromszázhuszezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes szülésznő; 2011-től intézetben kívüli (otthoni) szülészeti ellátást nyújtott. Tevékenységét az általa alapított cég1 keretében végezte, mely társaságnak egy ideig ügyvezetője volt a felperes házastársa, aki tisztségviselő-jelöltként részt vett a 2022. évi választási kampányban.

A felperes a fenti tevékenységével összefüggésben 2019. január 4-én tanúvallomást tett a Budapest Környéki Törvényszéken. Az emberölés büntette miatt indult eljárásban a szülést követő két hónap elteltével korai vérzékenységben elhunyt csecsemő halála ügyében a bíróság a bizonyítási eljárás során a születés körülményeit, valamint a felperes által végzett ellátásokat is vizsgálta. A tárgyaláson a felperes kifejezetten nem járult hozzá, hogy róla kép- és hangfelvétel készüljön. Ennek ellenére a hírportál3.com portál újságírója titokban hangfelvételt készített a felperes vallomásáról, annak részleteit nyilvánosságra hozta, melyet az alperes átvett és a felperes hozzájárulása nélkül megjelentetett.

Az alperes a kiadója a Hírportál1.hu internetes kiadványnak. A 2019. január 30. napján közzétett „cikk címel” címmel megjelent cikkében (továbbiakban: Első Cikk) a fenti büntetőeljárásra hivatkozva mások mellett azt közölte, hogy a „vérzés megelőzésére más mód is lett volna, amit felperes alkalmazhatott volna, ha a gyermekgyógyászati irányelvet ismeri”; továbbá „gyermekgyógyászati irányelveket, csecsemőtáplálási egészségügyi szabályokat bevallottan nem ismerő szülésznőt (...) rendelt mellé a sors”; „személy1 halála miatt szülei

ülnek most a vádlottak padján. Elsősorban egyértelműen ők lehetnek a felelősei a kisgyermek halálának, hiszen orvoshoz sem vitték időben, sőt, kifejezetten gátolták a kicsi orvosi ellátását, de az eset és a tárgyalóteremben elhangzottak több kérdést, és esetleges további szereplők felelősségét is felvethetik.”, és „Már volt egy intő jel: az települési elhunyt csecsemő is felperes kezei között jött világra.”

Az alperes a 2019. február 7. napján közzétett „cikk címe2” című cikkében (a továbbiakban: Második Cikk) ugyancsak a fenti büntetőeljárásra és a felperes ott tett tanúvallomására hivatkozva azt állította többek között, hogy „a fiúcska halála miatt a szülők állnak bíróság előtt, emberölés vádjával, ugyanis oltásellenes szemléletük miatt a baba nem kapta meg a kötelező oltásokat. Az édesapja még akkor is gátolta gyermeke orvosi ellátását, amikor már nagy volt a baj, a kicsi véreset hányt és a füle is vérzett. Ugyanakkor a szülésznő felelőssége – aki egyelőre csak tanú az ügyben – is joggal merülhet fel”; továbbá „a szülést ez alkalommal is felperes vezette a család környéki otthonában. Felelős személy ezúttal sem volt jelen, csak a papírokon tüntették fel úgy, mintha ott lett volna. Helyette a szülésznő egy gyakornokkal vezette le az otthoni szülést. személyl baba nem kapta meg a kötelezően előírt K-vitamint. A folytatást már ismerik. A csecsemő agyvérzést kapott. Élt 7 hetet és 4 napot.” Rögzíti továbbá, hogy „Engedélyek nélkül is vezetett le otthoni szüléseket felperes”, valamint, „a szülésznő felelőssége – aki egyelőre csak tanú az ügyben – is joggal merülhet fel. Nemcsak azért, mert nem adott K-vitamint az újszülöttnak és annak szükségességéről sem szólt a szülőknek, hanem azért is, mert szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést és meghamisíthatta az otthoni szülés dokumentációját. A papírokon feltüntették a BsC-típusú szülésznői végzettséggel rendelkező kolléga nevét, mintha részt vett volna a szülés levezetésében. Ez az személyl halála miatt folyamatban lévő büntetőper tárgyalásán derült ki, január negyedikén.”

Az alperes a 2021. augusztus 10. napján közzétett „cikk címe3” című cikkében (továbbiakban: Harmadik Cikk) azt közölte, hogy „felperes nyolc éven át úgy vezetett le otthoni szüléseket, hogy nem ismerte ezeket az irányelveket, ráadásul olyan áltudományos összeesküvés-elméletekben hitt, amelyek szerint a K-vitamin leukémiát okozhat, ezért nem adta be, csak külön a szülő kérésére. Mindez hozzájárult ahhoz, hogy az ő gondatlansága miatt életét vesztesse egy alig két hónapos csecsemő.” Ugyanitt az hírportál2 honlapot idézve az alperes azt híresztelte, hogy „felperes felelőssége az ügyben nemcsak azért merült fel, mert nem adott K-vitamint az újszülöttnak, hanem azért is, mert szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést, és meghamisíthatta az otthoni szülés dokumentációját.”

Az alperes a Második Cikkében a felperes engedélye nélkül tett közzé a felperest ábrázoló két fényképfelvételt.

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság

1. Állapítsa meg hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott Hírportál1.hu online hírportálon 2019. január 30. napján „cikk címe1” címmel közzétett cikkben azt a valós tény, hogy egy csecsemő meghalt, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben felidézett halálesetet a felperes tevékenysége okozta volna.

2. Állapítsa meg hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott Hírportál1.hu online hírportálon 2019. február 7. napján „cikk címe2” címmel közzétett cikkben

a. azt a valós tény, hogy egy csecsemő meghalt, abban a hamis színben tüntette fel, mintha ezt a felperes gondatlansága okozta volna;

- b. a cikk címében valótlanul állította, hogy a felperes engedély nélkül vezetett otthonszüléseket;
- c. a cikk további tartalmában valótlanul állította, hogy engedély és szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést és megghamisíthatta az otthonszülés dokumentációját;
- d. valótlanul híresztelte, hogy a felperes éveken át vezethetett le úgy otthonszüléseket, hogy arra nem lett volna joga: nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította, különbözeti vizsgával.
3. Állapítsa meg hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott Hírportál1.hu online hírportálon 2021. augusztus 10. napján „cikk címe3” címmel közzétett cikkben
- a. azt a valós tény, hogy otthonszülésben érintett több csecsemő életét vesztette, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben idézett csecsemők halálát felperes tevékenysége okozta volna;
- b. valótlanul állította, hogy a felperes éveken át úgy vezethetett le otthonszüléseket, hogy arra nem volt joga, nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és felsőfokú szakirányú végzettsége;
- c. valótlan tény híresztelt, amikor azt állította, hogy megghamisította egy otthonszülés dokumentációját.
4. Állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott Hírportál1.hu online hírportálon 2019. február 7. napján „cikk címe2” címmel közzétett cikkben a felperes hozzájárulása nélkül használt a felperest ábrázoló két kép illusztrációként.
5. Kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa el őt a felperes személyét érintő és jóhírnevét sértő további közlésektől, ennek keretében az alperes legyen köteles törölni
- a 2019. január 30. napján „cikk címe1” címmel közzétett cikk
 - címéből: a „cikk címe részlet1” és a „cikk címe részlet2” részeket
 - bevezető (lead) egészét;
 - a negyedik bekezdésből a „Vallomásából kiderül, hogy bár tud a jogszabályról, mindig is inkább annak hiányosságaival foglalkozott, a csecsemők táplálásáról szóló gyermekgyógyászati irányelveket nem ismeri. K-vitamint nem hord magával és nem is szokott beadni, csak akkor, ha a szülők szereznek valahonnan, vagy feliratja a kismama a még meg sem született gyermekének a házi orvosával, vagy nagyobb gyermek után maradt otthon valamennyi...
 - MINDEN ÉS MINDENKI HIBÁS, CSAK Ő NEM...” – részt;
 - a hatodik bekezdés első mondatából a „mulasztását” szót;
 - felperesi tanúvallomásból idéző részét teljes egészében a kiemelt „ÉS AZ EGÉSZSÉGÜGYI SZABÁLYOK NEM?” kérdéstől a kiemelt: „felperes, A JÖVŐBE LÁTÓ: “MÉG AZ IS LEHET, HOGY 20 ÉV MÚLVA KIDERÜL, TÖBBET ÁRT, MINT HASZNÁL” – MÁRMINT A K-VITAMIN” részig;
 - „MÁR VOLT EGY INTÓ JEL: AZ települési ELHUNYT CSECSEMŐ IS felperes KEZEI KÖZÖTT JÖTT VILÁGRA” szövegrészét.
 - a 2019. február 7. napján közzétett „cikk címe2” címmel közzétett cikkből törölje
 - annak a valós ténynek, hogy egy csecsemő meghalt, abban a hamis színben feltüntető részét, mintha azt a felperes gondatlansága okozta volna;

- a cikk címéből azt a valótlan állítást, hogy a felperes engedély nélkül vezetett otthonszüléseket;
 - a cikk további tartalmából azt a valótlan állítást, hogy engedély és szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést és meghamisíthatta az otthonszülés dokumentációját;
 - azt a valótlan híresztelést, hogy a felperes éveken át vezethetett le úgy otthonszüléseket, hogy arra nem lett volna joga: nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította, különbözeti vizsgával.
 - a 2021. augusztus 10. napján közzétett, „cikk címe3” címmel közzétett cikkből törölje
 - azt a valós tény, hogy otthonszülésben érintett több csecsemő életét vesztette, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben idézett csecsemők halálát felperes tevékenysége okozta volna!;
 - azt a valótlan állítást, hogy a felperes éveken át úgy vezethetett le otthonszüléseket, hogy arra nem volt joga, nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és felsőfokú szakirányú végzettsége;
 - azt a valótlanul híresztelt tény, hogy a felperes meghamisította egy otthonszülés dokumentációját.
 - a 2019. február 7. napján közzétett „cikk címe2” című cikkből a felperest ábrázoló két képet.
6. Kötelezze az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül törölje a 2019. február 7. napján közzétett „cikk címe2” című cikkből a felperest ábrázoló két képet.
7. Kötelezze az alperest arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül a www.Hirportal1.hu internetes újság címlapján legalább 30 napon keresztül, valamint a keresettel érintett mindhárom cikk címe alatt, de a bevezető szövege felett mindaddig, ameddig a cikk elérhető, annak törlése esetén az azonos címen: (<https://Hirportal1.hu/link1>; <https://Hirportal1.hu/link2>, vagy <https://Hirportal1.hu/link3>), legalább egy éven keresztül az ítélet rendelkező részében megállapított jogsértéseket, az ítélet rendelkező részével azonos terjedelemben jelentesse meg.
8. Kötelezze az alperest, hogy fizessen meg felperes számára:
- a. az 1. pontban foglalt jogsértésekért 1.000.000 forint;
 - b. a 2. pontban foglalt jogsértésekért 1.800.000 forint;
 - c. a 3. pontban foglalt jogsértésekért 1.000.000 forint;
 - d. a 4. pontban foglalt jogsértésért 200.000 forint,
- azaz mindösszesen 4 000 000 forint sérelemdíjat.
9. Kötelezze az alperest, hogy fizessen meg felperes számára
- a. 1.000.000 forint után 2019. január 31. napjától;
 - b. 2.000.000 forint után 2019. február 8. napjától;
 - c. 1.000.000 forint után 2021. augusztus 10. napjától
- kezdődően a kifizetés napjáig a mindenkori késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint a felperes közéleti szereplő, a cikkekben tárgyalt téma közügy, a felperes szülésznői tevékenységének megítélése, annak esetleges éles hangú bírálata a közügyek vitatása körében megengedett.

A sérelmezett közlések esetén nem állítja a felperes büntetőjogi felelősségét, szakmai hibák alapján alkotott véleményt. A cikkekben írtak vélemények, amelyek rendelkeznek megfelelő ténybeli alappal, hivatkozott a büntetőügyben hozott jogerős határozatra, valamint a felperes tanúvallomására.

A képfelvételeket más már korábban nyilvánosságra hozta, így azok felhasználásához a felperes hozzájárulása nem szükséges.

Esetleges jogsértés esetén a felperes által igényelt sérelemdíj mértéke rendkívül eltúlzott.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott Hírportál1.hu online hírportálon a

- 2019. január 30. napján „cikk címe1” címmel közzétett cikkben azt a valós tényt, hogy egy csecsemő meghalt, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben felidézett halálesetet a felperes tevékenysége okozta volna.

- 2019. február 7. napján „cikk címe2” címmel közzétett cikkben

- azt a valós tényt, hogy egy csecsemő meghalt, abban a hamis színben tüntette fel, mintha ezt a felperes gondatlansága okozta volna;

- a cikk címében valótlanul állította, hogy a felperes engedély nélkül vezetett otthonszüléseket;

- valótlanul állította, hogy engedély és szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést és megghamisíthatta az otthonszülés dokumentációját;

- valótlanul híresztelte, hogy a felperes éveken át vezethetett le úgy otthonszüléseket, hogy arra nem lett volna joga: nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította különbözeti vizsgával.

- 2021. augusztus 10. napján „cikk címe3” címmel közzétett cikkben

- azt a valós tényt, hogy otthonszülésben érintett több csecsemő életét veszítette, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben idézett csecsemők halálát felperes tevékenysége okozta volna.

- valótlanul állította, hogy a felperes éveken át úgy vezethetett le otthonszüléseket, hogy arra nem volt joga, nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és felsőfokú szakirányú végzettsége;

- valótlan tény híresztelt, amikor azt állította, hogy megghamisította egy otthonszülés dokumentációját.

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz való jogát azzal, hogy az általa kiadott Hírportál1.hu online hírportálon 2019. február 7. napján „cikk címe2” címmel közzétett cikkben a felperes hozzájárulása nélkül közölt a felperest ábrázoló két képet illusztrációként.

Kötelezte az alperest, hogy nyolc napon belül törölje

- a 2019. január 30. napján „cikk címe1” címmel közzétett cikk

- címéből: a „cikk címe részlet1” és a „cikk címe részlet2” részeket;

- bevezetőjének (lead) egészét;
- negyedik bekezdéséből a „Vallomásából kiderül, hogy bár tud a jogszabályról, mindig is inkább annak hiányosságaival foglalkozott, a csecsemők táplálásáról szóló gyermekgyógyászati irányelveket nem ismeri. K-vitamint nem hord magával és nem is szokott beadni, csak akkor, ha a szülők szereznek valahonnan, vagy felírhatja a kismama a még meg sem született gyermekének a háziorvosával, vagy nagyobb gyermek után maradt otthon valamennyi...;
- MINDEN ÉS MINDENKI HIBÁS, CSAK Ő NEM...” – szövegrészeket;
- a hatodik bekezdésének első mondatából a „mulasztását” szót;
- felperesi tanúvallomásból idéző részét teljes egészében, a kiemelt „ÉS AZ EGÉSZSÉGÜGYI SZABÁLYOK NEM?” kérdéstől a kiemelt: „felperes, A JÖVŐBE LÁTÓ: „MÉG AZ IS LEHET, HOGY 20 ÉV MÚLVA KIDERÜL, TÖBBET ÁRT, MINT HASZNÁL” – MÁRMINT A K-VITAMIN” részig;
- „MÁR VOLT EGY INTŐ JEL: AZ települési ELHUNYT CSECSEMŐ IS felperes KEZEI KÖZÖTT JÖTT VILÁGRA” szövegrészét.
- a 2019. február 7. napján közzétett „cikk címe2” címmel közzétett cikkből az arra vonatkozó kijelentéseket, hogy
 - mintha a cikkben idézett csecsemők halálát felperes tevékenysége okozta volna;
 - a felperes engedély nélkül vezetett otthonszüléseket;
 - a felperes engedély és szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést és megghamisíthatta az otthonszülés dokumentációját;
 - a felperes éveken át vezethetett le úgy otthonszüléseket, hogy arra nem volt joga: nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította, különbözeti vizsgával.
- a 2021. augusztus 10. napján közzétett „cikk címe3” címmel közzétett cikkből az arra vonatkozó kijelentéseket, hogy
 - mintha a cikkben idézett csecsemők halálát felperes tevékenysége okozta volna;
 - a felperes éveken át úgy vezethetett le otthonszüléseket, hogy arra nem volt joga, nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és felsőfokú szakirányú végzettsége;
 - a felperes megghamisította egy otthonszülés dokumentációját.
- a 2019. február 7. napján közzétett „cikk címe2” című cikkből a felperest ábrázoló két fényképet.

Az alperest a fenti megállapítás szerinti közlések közzétételétől eltiltotta.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül, egy éven keresztül tegye közzé az ítéletnek – a fenti rendelkezések szerinti, adott cikkekre vonatkozó –, a felek neveit is tartalmazó megállapító rendelkezését az adott cikk elérhetőségi helyén, a cím alatt és a cikk szövege felett, vagy ha az alperes a cikket eltávolítja, az eltávolított cikk <https://Hirportál1.hu/link1>; <https://Hirportál1.hu/link2>, és <https://Hirportál1.hu/link3> webcímén.

Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 4.000.000 forint sérelemdíjat, és e tökeösszegeből 1.000.000 forint után 2019. január 31. napjától, 2.000.000 forint után 2019. február 8. napjától, és 1.000.000 forint után 2021. augusztus 10. napjától kezdődően a kifizetés napjáig a mindenkori késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot, továbbá a felperesnek 700.000 forint perköltséget.

Felhívta az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be 240.000 forint illetéket az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számlára.

Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére, a 2:43. § d) és g) pontjaira, a 2:45. § (2) bekezdésére, a 2:48. §-ára, a 2:51. §-ára, valamint a 2:52. §-ára.

Rögzítette, miszerint a felek között nem volt vitatott, hogy a perbeli cikkek tárgya az intézeten kívüli otthoni szülés kérdéskörének, különösen kockázatainak nyilvános megvitatása és a kérdéskörhöz kapcsolódó büntetőeljárás bemutatása fontos közügy. Kiemelte, hogy a közügyekre vonatkozó véleménysszabadság kiemelt védelmet élvez, az érintettet fokozottabb tűrési kötelezettség terheli, azonban a közügyeket érintő, ám de hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleménysszabadság, ha a tényt állító, vagy híresztelő jóhiszemű volt.

A felperes az alperes cikkeinek következő tartalmait kifogásolta:

- (i) a szülésznőként eljáró gondatlansága okozta egy csecsemő halálát;
- (ii) a szülésznői tevékenységét engedély nélkül, jogosulatlanul folytatta, és
- (iii) meghamisította egy otthoni szülés dokumentációját.

A 2019. január 30. napján megjelent „cikk címe1” című (Első Cikk) egészében azt a hamis látszatot kelti, hogy a felperest büntetőjogi felelősség terheli a közreműködésével lefolytatott otthoni szülést követően vérzékenységben elhunyt csecsemő halála miatt. A cikk nem pusztán a felperes esetleges szakmai mulasztásának lehetőségét vitatja meg, hanem már a címével is a büntetőjogi felelősségre fókuszálja az olvasó figyelmét, mert a „gyilkos” szó a köznyelvben ezt a jelentést konnotálja. Az írás nyilvánvalóan valótlanul a szülés körülményeire vezeti vissza a gyermek halálát, holott az alperes tudta – hiszen a cikkben maga rögzíti –, hogy a csecsemő közel két hónaposan halt meg. A baba szomorú sorsát a születését követő esemény: a nem megfelelő ellátás (K-vitamin ellátatlanság), s nem a szülésnek azok az eseményei okozták, amelyekre a közreműködő felperesnek szülésznőként egyáltalán ráhatása lehetett. Ennek megfelelően a cikk megírásakor a felperes szakmai vagy büntetőjogi felelőssége nem merült föl a csecsemő halálában, és a tények jóhiszemű tisztelete mellett annak alapos gyanúja sem merülhetett fel.

Mindezek alapján nem vizsgálta az alperesnek a felperes szakmai, illetve büntetőjogi mulasztásai mellett felsorakoztatott érveit, mellőzte e körben igazságügyi orvosszakértő kirendelése, továbbá a büntetőeljárás iratainak és a felperes tanúvallomása beszerzése iránti indítványt, megjegyezve, hogy a felperes szülésznői szakmai vagy büntetőjogi felelősségének megállapítására a polgári bíróság egyébként sem rendelkezik hatáskörrel. A bizonyítási indítványok megtétele magában is azt mutatja, hogy az alperes anélkül tette állításait a kifogásolt cikkekben, hogy azok valóságát alátámasztó bizonyítékok birtokában lett volna.

Az Első Cikkben a felperes büntetőjogi felelősségének manipulatív latolgatása, ennek a gyermekgyógyászati irányelvek ismeretének hiányával, a felperes szakmai előítéleteivel való magyarázása, különösképpen mindezt egy csecsemő halálára vetítve, a valóság hamis színben való, felperest sértő feltüntetése.

Azonos okokból és indokolással minősítette jóhírnév sértőnek a 2019. február 7. napján megjelent „cikk címe2” című (Második Cikk) és a 2021. augusztus 10. napján megjelent „cikk címe3” című (Harmadik Cikk) kifogásolt közléseit. Utóbbihoz megjegyezte, hogy a kérdéses büntetőeljárás 2021-ben zárult le jogerősen a gyermek szüleinek marasztalásával; az ítéletről 2021. június 11. napján sajtóközleményt tett közzé a Fővárosi Ítéltábla. Kitért arra, hogy ezen cikkel kapcsolatban az alperes még azzal sem védekezhet megalapozottan, hogy a cikk írásakor a büntetőeljárásbeli tényállás még feltáratlan volt.

A felperes külföldön szerzett szülésznői szakképesítésének hazai elismerésére 2011. szeptember 23. napján került sor, szülésznői szakképesítése pedig 2011. november 11. napján nyert bejegyzést az Állami Egészségügyi Ellátó Központ (ÁEEK) által vezetett működési nyilvántartásba. Az alperes nem vonta kétségbe a felperes ezen a tényállításait, és e tényekkel szembeni bizonyítást sem ajánlott föl, így a Pp. 203. § (2) bekezdése alapján valónak fogadta el, hogy a felperes szülésznői szolgáltatását a szükséges engedélyekkel folytatta. Ennélfogva a Második és a Harmadik Cikkben tett állítások, miszerint a felperes jogosulatlanul, engedély nélkül vezetett otthonszüléseket, valótlan tényállítások. Az pedig, hogy a felperes engedély nélkül működött közre annál a 2011. szeptemberi települési otthonszülésnél, amelyet követően egy kisfiú elhunyt, valós tény hamis színben való feltüntetése, mert ennél a szülésnél a felperes nem szülésznőként, hanem dúlaként volt jelen; ennek ellenkezőjét az alperes nem tudta bizonyítani.

Nincs peradat arra, hogy a felperes bűnösségét állapította volna meg büntetőbíróság okirathamisítás miatt. Ezért a Második és a Harmadik Cikkben a felperes okirathamisításának híresztelése valótlan, a felperest bűncselekményben involváló, és ennélfogva jóhírnevét sértő tényállítás.

Az alperes fenti valótlan, illetve valós tényeket hamis színben feltüntető állításainak mindegyike olyan, amelyek megalapozatlanságáról az alperes jóhiszemű körültekintéssel már a cikkek közzététele előtt meggyőződhetett volna. Ezért e tényállításokat azzal együtt sem védi a véleménysszabadság, hogy azok fontos közügyekkel kapcsolatban fogalmazódtak meg. Ugyanebből az okból a felperestől akkor sem volna elvárható az ilyen állítások türeése, ha őt közszereplőnek kellene minősíteni. Az alperes ezzel kapcsolatos védekezése így közömbös, mindazonáltal utalt arra, hogy hasonló időszakban nyilvánosságot látott, azonos tárgyú jóhírnév sértő közlések vizsgálata nyomán jogerős ítéletek már megállapították, hogy a felperest nem lehet közszereplőnek tekinteni (Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.394/2023/4. és 2.Pf.20.757/2020/6. számú ítéletek).

A képfelvételek közzétételével kapcsolatosan rámutatott, hogy azok közlésének az volt a célja, hogy a felperest szakmailag inkompetens, engedély- és képesítés nélkül dolgozó szülésznőként, a tragikus kimenetelű szülés felelőseként ábrázolja. Már a képeket közlő cikk címe is jóhírnév sértő, ezért a képmás felhasználása tisztességtelen, és célhoz kötöttsége kapcsán a sajtó tájékoztatási feladatai sem hivatkozhatóak, mert valótlan tartalmú közlések illusztrálása korábban más összefüggésben készült képekkel, nem egyeztethető össze a sajtó tájékoztatási tevékenységével. A képek felhasználása tehát öncélú, mert valótlan tartalmú közlések illusztrációját szolgálja. Emiatt közömbös az alperesnek a Ptk. 2:48. § (2) bekezdésére alapított anyagi jogi kifogása, és egyúttal az megalapozatlan is a cég1 által közzétett fényképfelvétel tekintetében, mert ez a fénykép nem tömegfelvétel, és nem is a felperes nyilvános közéleti szerepléséről készült felvétel.

Mindezek alapján az alperest a kereseti kérelmeknek megfelelően marasztalta a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a)-c) pontjai alkalmazásával.

A sérelemdíj iránti igény vonatkozásában kiemelte, miszerint az a személyiségi jogok megsértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetése.

Köztudomású tényként kezelte, hogy egy csecsemő halálának a felperes szakmai tevékenységével való valótlan összefüggésbe hozása a társadalmi megítélésének csorbítására alkalmas. Nem igényel további bizonyítást az sem, hogy az a valótlan állítás, illetve annak a hamis látszatnak a keltése, hogy szakmai tevékenysége több csecsemő halálához hozzájárult, a felperesnél jelentős stresszt váltott ki, őt pszichésen hátrányosan érintette. Köztudomású, hogy ezek a körülmények, és a felperes végzettségére, szakmai felkészültségére,

tevékenységére vonatkozó hamis információk közlése a felperes szakmájának gyakorlását elnehezítette.

Mindezen túl bizonyított az is, hogy a felperes a választott hivatását gyakorolni nem tudja, szülésznői praxisát megszüntetni kényszerült, amelyben az alperes hiteltelenítő cselekményei kétséget kizáróan közrehatottak, a választott pálya kényszerű elhagyásával okozott pszichikai sérelem és stressz a sérelemdíj magasabb összegének mérlegelését indokolja.

Értékelte azt is, hogy az alperes írásai egy lejárató kampány részét képezték, melyben más sajtótermékek egymásra hivatkozva közöltek a felperesre vonatkozóan valótlan közléseket.

A kamatfizetési kötelezettséget a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint perköltségben való marasztalását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság súlyos eljárásjogi szabálysértést követett el. A bizonyítási, illetve iratbeszerzési indítványainak elutasítását nem indokolta, a tény- és jogállításait, nyilatkozatait, az általa benyújtott dokumentumok értékelését egyáltalán nem tartalmazza az elsőfokú ítélet, továbbá az sem derül ki, hogy a bizonyítási szükséghelyzetre való hivatkozása körében mi volt az álláspontja. Az elsőfokú bíróság nem tette lehetővé számára, hogy bármely módon bizonyítsa a cikkben foglalt állításait. Kérte a cikkben hivatkozott hangfelvételek meghallgatását, a büntetőeljárás iratainak beszerzését, szakértő kirendelését, azonban ezen indítványait nem teljesítette az elsőfokú bíróság és azok mellőzését nem indokolta.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletéből nem megállapítható, hogy mi alapján jutott arra a következtetésre, hogy a cikkben nevezett baba halálára a felperesnek nem lehetett ráhatása. Az elsőfokú eljárás során nyilatkozott a körben, hogy mennyiben és mely okból a szülésznő felelőssége a K-vitamin adagolása, ennek értékelésére azonban az elsőfokú bíróság ítélete nem tért ki.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mivel úgy tekintette, hogy a felperesnek nem felróható, hogy nem adott be K-vitamint az újszülöttnak, így nem vizsgálta az arra vonatkozó érveit és bizonyítékait, hogy miért volt a felperesnek felróható, hogy nem adta be a vitamint.

A jelen per tárgya a cikkben foglalt valóságnak a megítélése, melynek bizonyítás lehetőségétől az elsőfokú bíróság őt elzárta, az érveit sem vizsgálta.

Megjegyezte, hogy a felperes semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő annak körében, hogy őt, mint szülésznőt nem terhelte felelősség a K-vitamin beadásának elmulasztásával kapcsolatosan annak ellenére, hogy a pert indító felperes terhelné elsődlegesen a közlések valóságának bizonyítása. Kérte, hogy a másodfokú bíróság érdemben foglalkozzon az előadásaival, a bizonyítékaival és fenntartotta a további bizonyítási indítványait.

Az anyagi jogszabálysértés keretében arra hivatkozott, hogy a felperes közszereplő, azonban az elsőfokú bíróság ítéletéből erre vonatkozóan állásfoglalás nem derül ki. A felperes közszereplő, így az elsőfokú ítélet sérti a Ptk. 2:44. §-ában foglaltakat. A sajtószerzőnek joga és egyben kötelezettsége, hogy a jelentőséggel bíró eseményekről a nyilvánosságot tájékoztassa, ennek körében joga volt a tisztségviselő-jelölt férj kampányában résztvevő és a tisztségviselő-jelölt férjével közös cégben dolgozó felperes tevékenységéről a nyilvánosságot tájékoztatni. A felperes szakmai mulasztását az általa benyújtott orvosszakmai írás taglalja.

Nem valós az, hogy a felperes ellen politikai támadások zajlottak, hanem a valóságban közérdeklődésre számot tartó társadalmi közéleti kérdésekről szóló tájékoztatást szolgálták az írásai. A sérelmezett közlések valós tényállítások, illetve valóságon alapuló jogszerű és megengedett vélemények.

A sérelemdíj mértéke körében arra hivatkozott, hogy a felperes a személyes meghallgatása során maga mondta el, hogy egy általa megnevezett orvos feljelentéseinek nagy szerepe volt abban, hogy a szülésznői praxisát abbahagyja. A praxis feladásával kapcsolatos igényekről és a választott pálya kényszerű elhagyásával okozott pszichikai sérelemre és stresszre a felperes nem hivatkozott, így az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos megállapításai sértik a Pp. 2. § (2) bekezdését és nem erősítik az eljárás pártatlanságába vetett bizalmat sem.

A sérelemdíj összegét a jogalap esetleges fennállása esetén is eltúlzottan magasnak tartja. A felperes a személyes meghallgatása során elmondottak alapján 2018. év végén abbahagyta a praxist, a jelen perbeli legelső cikk pedig ezt követően jelent meg. A felperes maga felsorolt további négy médiumot, melyek nála jóval nagyobb közönséget érnek el, ezek alapján nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság mi alapján jutott arra a megállapításra, hogy a hiteltelenítő cselekményei kétséget kizáróan közrehatottak abban, hogy a felperes szülésznői praxisát megszüntetni kényszerült.

Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összege rendkívül eltúlzott, nem áll arányban a kialakult gyakorlattal és kifejtett munkával, különös tekintettel arra, hogy a perben két tárgyalás került megtartásra és az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást nem folytatott le.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelően lefolytatta a szükséges bizonyítást és kellő indokát adta annak is, hogy az alperesi bizonyítási indítványoknak mely okból nem adott helyt. A büntetőeljárás iratai vonatkozásában az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte a bizonyítást, ennek egyik oka az volt, hogy a büntetőeljárásban tett tanúvallomását jogsértően rögzítette a hirportal3.com munkatársa. Nem járult hozzá, hogy róla a tárgyaláson kép- és hangfelvételt készítsenek, így a cikk megjelentetésekor is jogsértő volt annak felhasználása. A másik indoka az volt az elsőfokú bíróságnak, hogy a jelen perben eljáró bíróságnak nincsen hatásköre annak megállapítására, hogy terheli-e büntetőjogi, vagy szakmai felelősség bármely csecsemő halálával kapcsolatban. Tény ugyanakkor, hogy ez fel sem merült, sem szakmai, sem jogi felelőssége vonatkozásában. A közel két hónapos korában elhunyt csecsemő ellátatlanságára nem lehetett ráhatása, így az alperes is alaptalanul hozta ezzel összefüggésbe. A jelen pert elbíráló bíróság nem nyithatja újra a büntetőügyet, nem állapíthat meg más tény, más felelősséget, mint amit a büntetőeljárásban ítélező bíróság megállapított és elbírált. Az alperesnek ugyanakkor már a cikkek megírásakor tudnia kellett, azaz birtokában kellett volna lennie olyan bizonyítékoknak, amelyek a cikkeknek állításait alátámasztották volna. A 2019-ben megjelent cikkek esetén a büntetőeljárás még nem zárult le, azonban az alperes a rá irányadó újságírói szakmai szabályok alapján, ha az elvárható körültekintést tanúsította volna, úgy a cikkeiben is a valóságnak megfelelően tájékoztatta volna az olvasókat. A 2021-ben megjelent cikk esetében ezen túlmenően már a jogerős büntetőítélet és az arról szóló sajtóközlemény is rendelkezésre állt, továbbá a sajtó-helyreigazítási perek eredményével is tisztában volt az alperes.

Rámutatott, hogy semmilyen módon nem bizonyította az alperes azt, hogy dokumentumot hamisított volna meg, erre vonatkozóan tényállítást sem tett, hogy mely orvosi dokumentációt

és mennyiben hamisította volna meg. A cikk állításain túl erre vonatkozóan nem is ajánlott fel bizonyítékot.

Az engedély nélküli működés körében rámutatott arra, hogy 2011. november 11. napjától hatósági működési engedély birtokában folytatott intézményen kívüli szülések során szülésznői praxist, azt megelőzően az alperesi cikkekben taglalt egyik esetben sem szülésznőként, hanem engedélyhez nem kötött bábaként vett részt a szüléseken. Ennek a tevékenységének sem volt semmilyen köze ahhoz, hogy sajnálatosan utóbb egy gyermek életét veszítette. Az engedély nélküli működéssel összefüggésben szintén nem ajánlott fel semmilyen bizonyítást az alperes.

A sérelemdíj mértékének meghatározása során is helyesen járt el az elsőfokú bíróság. Az alperesi cikkek voltak a kiindulópontjai annak a lejárató kampánynak, amelyek őt érintették, a cikkek egymástól vették át úgy az állításokat, hogy egyikük sem próbált meg megfelelően utánajárni az állítások valóságtartalmának. Olyan atrocitások érték, olyan mértékű stressznek volt kitéve, hogy egy idő után már tarthatatlanná vált a helyzet és a pályát elhagyni kényszerült. A jóhírnév sértő állítások vonatkozásában további hátrány bizonyítására nincs szükség azon jellege folytán, hogy azok a hivatásának folytatását ellehetetlenítették, amely nem kizárólag anyagi veszteséggel járt, hanem az ember alapvető foglalkozás megválasztásához fűződő alapjogának gyakorlásában is megakadályozták.

Hivatkozott arra, hogy a praxisát 2020 elején kényszerült bezárni, az alperes állításával szemben. Sem akkor, sem később nem vált politikai közszereplővé önmagában attól, hogy férje polgármesterként közszereplő és később tisztségviselő-jelölt volt. Egyetlen alkalommal lépett ki a nyilvánosság elé saját nyilatkozatával, de ez már a 2022-es országgyűlési kampány során történt, azaz az alperesi cikkek megjelenését követően. Fenntartotta azt, hogy maga nem közszereplő, ezért vele szemben nem érvényesül a fokozottabb tűrési kötelezettség kritériuma. Az intézményen kívüli szülés és az ellátást megtagadó szülők miatti csecsemőhalálok valóban külön-külön olyan közügyeknek minősülnek, amelyek nyilvános vitája fontos közérdek. Az alperesi cikkek azonban ezeket önkényesen csoportosítva azt a látszatot keltették, hogy oksági és felperesi felelősség kapcsolat van ezek között. Azt is elmondta az eljárás során, hogy a K-vitamin beadásának nem a jogszabályban megjelölt felelőse, ráadásul az érintett gyermek esetén a szülők kifejezetten megtagadtak minden gyógykezelést, nemcsak a születéssel kapcsolatban, hanem a későbbiek során is.

A perköltség vonatkozásában rámutatott, hogy annak az igénye nem volt eltúlzott, a piaci ügyvédi munkadíjakkal alapvetően alacsonyabb összegű óradíjas megállapodás szerint kérte azt. Az elvégzett jogi képviselői munkát is kellően értékelte az elsőfokú bíróság. A megállapodás szerinti sikerdíj sem eltúlzott.

[7] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[8] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott. A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt sem észlelt, a fellebbező alperes azon hivatkozása, hogy a bizonyítási indítványait az elsőfokú bíróság megalapozatlanul utasította el, ezt nem eredményezi feltétlenül a bizonyítás lefolytatása, illetve annak kiegészítésének szükségessége azt önmagában nem teszi indokolttá. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében

határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint helybenhagyta.

[9] Az alperes fellebbezése a tekintetben helytálló, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a bizonyítási indítványának megfelelően a büntetőeljárás releváns iratainak beszerzését. A büntetőeljárásról, nem vitásan engedély nélkül készült hangfelvétel bizonyítékként való felhasználása jelen eljárásban nem volt szükséges, ugyanis a felperes nem vitatta azt, hogy az alperesi írásokban megjelölt, neki tulajdonított közléseket ténylegesen elmondta a büntető tárgyaláson, az ott elhangzottak pedig a büntetőtárgyalásról készült jegyzőkönyv alapján rekonstruálhatók voltak.

Az írások egy folyamatban lévő büntetőeljárásról szóltak, e körben szükséges volt annak vizsgálata is, hogy a büntetőeljárásban nem büntetőjogi, de bármilyen más felelőssége a felperesnek felmerült-e, ezért a másodfokú bíróság szükségesnek tartotta a büntetőeljárásban hozott első-, másodfokú és kúriai határozatok beszerzését is. Nem volt szükséges azonban szakértői vélemény beszerzése, ugyanis egyértelmű, hogy az orvosi protokoll szerint az újszülött a születését követően K-vitamin pótlásban részesül, amely a perbeli esetben elmaradt, ugyanis annak beadását elutasították a szülők.

[10] A kifogásolt cikkek tehát egy büntetőeljárásról számolnak be és ezzel hozzák összefüggésbe a felperest, ezért szükséges volt a PK 14. számú állásfoglalás figyelembevétele is, melyet a kialakult bírósági gyakorlat nemcsak akkor vesz alapul, amennyiben egy vádirat tartalmáról számol be a sajtó, hanem akkor is, ha egy büntetőeljárás bármely szakaszáról. Az ilyen büntetőeljárást érintő beszámolók esetén azonban általános elvárás a sajtótól, hogy kellő körültekintéssel járjon el, mindvégig szem előtt tartva mind a terheltek, mind bármely más személy vonatkozásában azt, hogy a büntetőjogi felelőssége esetlegesen jogerősen megállapításra került-e, vagy sem.

[11] Az alperesi írásokra vonatkozóan azt sérelmezte a felperes, miszerint

- 1) szülésznőként eljárva gondatlansága okozta egy csecsemő halálát,
 - 2) szülésznői tevékenységét engedély nélkül, jogosulatlanul folytatta,
 - 3) meghamisította egy otthoni szülés dokumentációját,
- ezenkívül sérelmezte azt, hogy a Második Cikkben a képmását felhasználta.

[12] A jogvita elbírálása során szükséges volt alkalmazni Magyarország Alaptörvényének rendelkezéseit, a VI. cikk (1) bekezdésének és a IX. cikkének előírásait. A jóhírnév védelméhez való joghoz és a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódó jogvita okán, az alapjogok kollíziója miatt értékelni kellett az Alkotmánybíróság e körben kialakult gyakorlatát.

[13] A véleménynyilvánítás szabadsága fokozott oltalomban részesül, amennyiben a megnyilvánulás közügyeket, közéleti szereplőket érint. Ezen jellegből eredő többletvédelem

fennállását megerősítette az Alkotmánybíróság például a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában is, amely szerint: „[m]indezek miatt a közszereplőket támadó kritikát és bírálatot a véleménynyilvánítás szabadsága szélesebb körben védelmezi, mint az átlagpolgárt érő bírálatot. Az Alkotmánybíróság következetes felfogása szerint tehát a közügyekre vonatkozó és a közéletben szerepet vállaló személyek és szervezetek tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmet élvez, és így korlátozhatósága szűkebb körben nyerhet alkotmányos igazolást. Ennek megfelelően a közügyek vitatását érintő véleményszabadság korlátozását előíró jogszabályokat megszorítóan szükséges értelmezni {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [28]}.

[14] A fokozott oltalomban részesüléshez elsődlegesen arról szükséges dönten, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek megítéléséhez pedig elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni. Így a közlést érintően vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvez {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [39]}.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, miszerint az intézetén kívüli szülés, annak lehetséges kockázatainak megvitatása és a kérdéskörhöz kapcsolódó büntetőeljárás bemutatása fontos közügy. Azonban a körben is helytállóan foglalta össze az alkotmánybírósági és a bírósági joggyakorlatot, miszerint a közügyeket érintő, ám de hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha a tény állító, vagy híresztelő jóhiszemű volt.

[16] A felperes által sérelmezett közléseket tehát a fent írtak tükrében kellett vizsgálat tárgyává tenni és e körben hangsúlyozni szükséges azt, hogy az írások a bekövetkezett csecsemőhalál vonatkozásában nem a felperes esetleges szakmai, erkölcsi, vagy egyéb felelősségét, hanem a büntetőjogi felelősségét állítják az olvasók számára.

Az Első Cikk címének kezdő mondata „cikk címe részlet1” és azt követően a felperes nevének, valamint a róla készült fényképfelvételnek a képmontázson való szerepeltetése is azt közvetíti az átlagolvasó számára, hogy az írás a felperes tevékenységét fogja bemutatni. Az írás záró gondolatai – amelyek a címben felvetett kérdést összegzően megválaszolják – így szólnak: „személy1 halála miatt szülei ülnek most a vádlottak padján. Elsősorban egyértelműen ők lehetnek a felelősei a kisgyermek halálának, hiszen orvoshoz sem vitték időben, sőt kifejezetten gátolták a kicsi orvosi ellátását, de az eset és a tárgyalóteremben elhangzottak több kérdést és esetleges további szereplők felelősségét is felvethetik”, azt sugallják az olvasók számára, hogy a felperes az írásban részletezettek alapján büntetőjogi felelősséggel tartozik a csecsemő elhunytja miatt.

[17] Habár az Első Cikk részletesebben taglalja az eseményeket, ennek ellenére ténylegesen nem tájékoztatja az olvasókat arról, hogy a szülők elleni büntetőeljárásnak ténylegesen mi a tárgya, a szülőket pontosan mivel vádolják, az emberölés vádját mely tényekre alapozza a vádhatóság. Az írás a felperes tevékenységének bemutatására koncentrál, azt a gyermek halálának okaként tárja az olvasók elé, a történeteket is ezen narratíva alapján mutatja be így az írás leadjében félrevezető tájékoztatást ad: „[m]ég akkor sem említette a gyereket kezelő orvosnak, hogy a baba nem kapta meg az egyébként kötelezően előírt vitamint, amikor az életéért már a kórházban küzdöttek”, ugyanis később maga az írás is azt rögzíti, hogy ezen beszélgetés a felperes, valamint a gyermek háziorvosa között folytatódott le. A háziorvos vonatkozásában pedig a büntetőeljárás irataiból megállapítható, hogy tisztában volt vele, hogy az érintett csecsemő K-vitamint nem kapott.

[18] A Második Cikk címe is a felperes állítólagos tevékenységére fókuszál. A leadet követő bekezdés a felperes szülésznői tevékenységével két csecsemő halálát hozza összefüggése, az ezt követő íráson belüli cím „Nem adta be a születés utáni kötelező K-vitamint, a baba agyvérzést kapott”, pedig egyértelműen azt a kétségen felüli oksági összefüggést tárja az olvasó elé, hogy a felperes mulasztása okozta a gyermek agyvérzését, amely a halálát is okozta. Ezen írásban is sommásan tájékoztatja az olvasókat, miszerint: „[a] fiúcska halála miatt a szülők állnak a bíróság előtt, emberölés vádjával”, azonban ezt az „oltásellenes szemléletük miatt a baba nem kapta meg a kötelező oltásokat” okkal magyarázza, holott a büntetőeljárás tárgya a K-vitamin beadásának szülők általi visszautasításával kapcsolatos haláleset volt.

[19] A Harmadik Cikk címe „cikk címe3”, valamint a lead záró mondata: „[m]indez hozzájárult ahhoz, hogy az ő gondatlansága miatt életét vesztette egy alig két hónapos csecsemő” nem hagy kétséget az olvasók számára, hogy a felperest büntetőjogi felelősség terheli a csecsemő elhalálozásában.

[20] Összefoglalva az írások nem azt közvetítik az olvasó számára, hogy az írás szerzőjének az értékelése szerint a felperest valamilyen szakmai, illetve erkölcsi felelősség terhelné a kisgyermek elhunytáért, hanem azt, hogy olyan mulasztást követett el, amiért büntetőjogi felelősséggel tartozik. Ilyen felelőssége pedig a felperesnek a büntetőeljárásban sem merült fel. A büntetőbíróság jogerős ítéletében azt állapította meg, hogy a felperes tájékoztatta a szülőket a K-vitamin beadásának kötelező jellegéről, azonban a gyermek szülei azt visszautasították.

Az alperesi írások tehát nem a véleménynyilvánítás szabadsága által oltalmazott értékelést tartalmaznak a felperes szülésznői tevékenységével kapcsolatosan, hanem kétségtelen tényként állítják be úgy a történeteket az olvasók számára, hogy a felperes mulasztása miatt hunyt el a csecsemő.

[21] „A szülésznői tevékenységét engedély nélkül, jogosulatlanul folytatta” közlés jogsértő jellege körében a másodfokú bíróság visszautal az elsőfokú bíróság ítéletének [42] pontjában foglaltakra, azokat megismételni nem kívánja. Mindazonáltal megjegyzi, hogy a Második Cikk és az abban szereplő, az „engedély nélkül vezetett le otthonszüléseket” közlés

vonatkozásban sajtó-helyreigazítás iránt indított perben már állást foglalt a Fővárosi Ítéltábla a 32.Pf.20.331/2020/3. számú ítéletében, annak megváltoztatását semmi nem indokolta.

[22] A dokumentáció meghamisítása körében a rendelkezésre álló adatok alapján az állapítható meg, hogy egy előre elkészített okiraton szerepelt olyan személy, aki később a születésnél nem volt jelen. Az alperes sem állított olyat, hogy a felperes esetlegesen utólagosan valótlan tartalmú okiratot készített, vagy írt, holott a cikkek ténylegesen azt közvetítik az olvasók számára, hogy ilyen jellegű tevékenységet fejtett ki, amely valótlan tényállítás.

[23] A fentiek alapján érdemben helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a jóhírnév megsértésének megtörténtét.

[24] Az elsőfokú bíróság a Második Cikkben megjelentetett felperesi képmások vonatkozásában is helytállóan állapította meg a jogsértés megtörténtét. A felperes nem adta hozzájárulását a képmásának alperes általi felhasználáshoz, ezért függetlenül attól, hogy más rendelkezett-e azok vonatkozásában a felperestől hozzájárulással, az alperes azt engedély nélkül tette.

[25] A felróhatóságtól független további szankciók vonatkozásában az alperes az érdemi ellenkérelmében kizárólag a jogalapot vitatta, ezért a másodfokú bíróság a felperes kereseti kérelme, valamint az alperes ezzel kapcsolatos ellenkérelmének terjedelme és jellege alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság által megállapított törlésre és eltiltásra vonatkozó rendelkezését.

[26] A sérelemdíj Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerinti alkalmazása indokolt, ugyanis a jogsértő közlések a felperes tevékenységének, illetve mulasztásának okaként mutatják be a csecsemő halálát, továbbá ezt összefüggésbe hozzák a születésnői tevékenység jogosulatlan végzésével, valamint okirathamisítással, ezek pedig köztudomásúan alkalmasak arra, hogy az ilyen tevékenységet hivatászerűen végzőket pszichésen hátrányosan érintsék.

[27] A sérelemdíj mértékének mérséklése nem volt indokolt, ugyanis az alperesi közlések a felperes állított büntetőjogi felelősségére koncentráltak, egy csecsemő halálának az okozása körében, amely bármely személyre igen súlyos következményekkel járnak. A mérséklést azt sem indokolta, hogy a büntetőtárgyaláson, 2019. január 4. napján a felperes által elmondottak alapján („[e]gyébként 2 hónapon belül megszüntetem a praxisomat”), a születésnői tevékenységét nem az alperesi írások miatt fejezte be, azonban köztudomású tény, hogy ilyen súlyos cselekménnyel vádolni valakit megrendíti a mindennapi életvitelét, befolyásolja életvezetését, az jelentős nem vagyoni hátrányt okoz az érintett számára. Értékelní volt szükséges, hogy az alperesi sajtótermékben időben elhúzódva, több alkalommal valósult meg a jogsértés, ezért az értelemszerűen nagy nyilvánosságot kapott. Figyelembe kellett azt is venni, hogy ugyanazon internetes sajtótermék egyes írásai is különböző olvasókhöz juthatnak

el, ezért eltérő a jogsértésről tudomást szerző személyi kör. Ezt meghaladóan az átlagolvasó a valótlan állítást még inkább valónak minősíti, ha visszatérően találkozik a jogsértő közlésekkel, még akkor is, ha az ugyanazon sajtótermékben történik.

Ezt meghaladóan szükséges volt a sérelemdíj generális prevencióra vonatkozó célját is érvényesíteni. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az alperesi jogsértés súlya kiemelkedő, ugyanis nem informálta az olvasóit a büntetőeljárás tényleges tárgyáról, menetéről és arról sem, hogy a felperes büntetőjogi felelőssége nem merült fel az ügyben. A Harmadik Cikkben ezt meghaladóan akkor is a felperes vélt büntetőjogi felelősségéről tájékoztatta az olvasókat, amikor a szülők elleni büntetőeljárás már jogerősen befejeződött.

[28] Az elsőfokú perköltség mérséklése nem volt indokolt, az elsőfokú bíróság ítéletének [57] pontjára a másodfokú bíróság csupán visszautal, annak alapján a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdésének, mint kivétel szabályának az alkalmazása nem volt szükséges.

[29] A másodfokú eljárásban az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, így a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a Fővárosi Ítéltábla a perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[30] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán az alperesnek a fellebbezése előterjesztésekor nem kellett lerónia az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (2) bekezdés és 46. § (1) bekezdése alapján számított, 320.000 forint fellebbezési eljárási illetéket. A másodfokú bíróság ezen illeték megfizetésére kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 101. § (1) bekezdése és a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján.

[31] Tájékoztatja a másodfokú bíróság az alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2024. május 14.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.

Dr. Vasady Loránt Zsolt s.k.

előadó bíró

bíró